

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Ἐκδιδόμενη κατὰ Παρασκευήν.)

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ

Διατρεβῶν ὁ στίχος λεπτά 25
Ἐδοσιότητες καὶ ἀγγελίαι κατ' ἀποκοπήν

Συντάκτης

ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΟΜΗΣ

ΕΤΗΣΙΑ Δραχ. Ν 14.
Προπληρωτέα κατ' ἑξαμηνίαν

Δίδαγμα ἐκ τοῦ παρελθόντος

Ἐίμεθα πλέον ἠναγκασμένοι τὸ μὲν ἐπόμενοι εἰς τὸ ἐλαεινὸν ἐκ τῆς πανόπλου γηραιᾶς Ἑυρώπης παράδειγμα, τὸ δὲ διαζέειν ἐκ τῶν εἰδικῶν περιστάσεων ὑπ' ἃς διατελούμεν ὡς πυρὴν τοῦ ὅλου Ἑλληνισμοῦ, νὰ διετελώμεν καὶ ἡμεῖς πάνοπλοι, νὰ ἔχωμεν τὸ ἔθνος ἐλόκληρον διαρκῶς ὑπὸ τὰ ὅπλα. Καὶ ἐν εἰρήνῃ μὲν οὕτω πορευόμενοι πολλῶν ὑστερώμεν, ἐν ἐπιστρατεύσει δὲ πλείστων ὄσων καὶ δὴ τῶν ἀναγκαιοτάτων στερούμεθα.

Ἐπιστρατεύσαμεν πρὸ ὀλίγου ἡλικίας τινας, οἱ πάντες δὲ θαυμάως ἐνεχαράξαμεν εἰς τὴν διάνοιάν μας ἐλλείψεις, αἰτίνας δεινότατα ἐβ. σνίζον τὰ ἡμέτερα τέκνα, μέχρις ἐντελοῦς δὲ ἀπογρεύσεως ἔφερον τοὺς προμάχους τῆς ἡμετέρας Πατρίδος. Ὀλιβερὰ ἀληθῶς καὶ σπαραξικάρδιος ἦτον ἡ εἰκὼν τῆς ἐπιστρατεύσεως ἐκείνης, Ὀλιβερῶτατον δὲ θὰ ἦνε, ἐὰν ἐκ τοῦ πικροῦ τούτου παρελθόντος δὲν πορισθῶμεν σωτήρια διὰ τὸ μέλλον διδάγματα. Οἱ μετ' αὐταπαρνήσεως καὶ προθυμίας προσερχόμενοι εἰς τὴν καλοῦσαν αὐτοὺς φωνὴν τῆς Πατρίδος ἦσαν ἠναγκασμένοι νὰ ἀντιμετωπίζωσι δεινὰ πρὸς τὰ ὅποια καὶ αἱ τελευταῖαι τοῦ ἔθνους τάξεις αὐταί, δὲν ἦσαν ἐξωκοιμένοι. Βαθῶς πρέπει νὰ ἔχωμεν ἐγκαταραγμένας εἰς τὴν μνήμην μας τὴν γυμνότητα τῶν τέκνων μας, τὴν ἔλλειψιν στρατωνισμοῦ, τὴν ἔλλειψιν σκέπασμάτων καὶ τὸ πάντων σπουδαιοτάτον τὴν, χεῖρονα τῆς παντέλους ἐλλείψεως, κατάστασιν τῶν στρατιωτικῶν νοσοκομείων. Πρέπει ποτὲ νὰ μὴ λησμονήσωμεν ἐπὶ τὰ τέκνα μας καὶ ἐν αὐτῇ τῇ δευτερευούτῃ τοῦ βασιλείου, ἐν ταῖς κλειναῖς Πάτραις, νοσοῦντα ἐτύγγανον νοσοκομιακῆς περιποιήσεως τὴν ὁποῖαν οὐτε ἐν ταῖς εἰρκταῖς τοῦ Κράτους δύναται τις ν' ἀπαντήσῃ. Τὸ στατιωτικὸν νοσοκομεῖον Πατρῶν ἦτο καὶ εἶνε οἰκῆμα κατάλληλον διὰ θυριόφροφειαν, προσβάλλει δὲ τις καὶ τὴν χριστιανικὴν καὶ τὴν ἐθνικὴν φιλανθρωπίαν δίδων τὸ ἱερόν τοῦ νοσοκομείου ὄνομα εἰς τρώγλην, ἥτις καλὸν θὰ ἦτο νὰ ἐνέκλειε ἔστω καὶ ἐπὶ μίαν μόνον ἡμέραν νοσοῦντα ἓνα ἐκ τῶν ἀρμοδίων. Ἐὰν ἦδη ἐκ τῶν Πατρῶν μεταβῶμεν εἰς Πῖον καὶ ἐκεῖ θέλωμεν εὔρει τὸ νοσοκομεῖον εἰς τὸ κάθυρον ἰσόγειον, ἀνωθεν τοῦ ὁποῖου διαρκῆς ἀκρύβεται ἡ ποδοβολή ὀλοκλήρου λόγου. Μὰ πρὸς Θεοῦ, τί κάμνει αὐτὴ ἡ στρατιωτικὴ ὑγειονομικὴ ὑπηρεσία, ἡ τοσοῦτων ἀπολαύσασα ἀγαθῶν, ἡ τοσοῦτων ἀξιουμένη τιμῶν! Ὅποια ἡ ἀποστολὴ τῆς; Εἰνώσκει ἢ δὲν γινώσκει τὰ ἀνωτέρω ἀληθέστατα ἐκτιθέμενα; Καὶ εἰ μὲν τὰ γινώσκει, πρέπει νὰ παύσῃ λειτουργοῦσα, ἐὰν δὲ δὲν τὰ γινώσκει, ἐπίσης

πρέπει νὰ παύσῃ υπάρχουσα, διότι, ἀρχή, μὴ ἀνταποκρινόμενη εἰς τὸ ἐπιβαλλόμενον αὐτῇ καθήκον, ὄχι μόνον πρέπει νὰ ἐλλείψῃ, ἀλλὰ νὰ δώσῃ καὶ εὐθύνας διὰ τὴν μὴ ἐκπλήρωσιν τοῦ πρὸς τὴν πολιτείαν καθήκοντός τῆς.

Καὶ τοιαῦτα μὲν ἐν γένει τὰ παρ' ἡμῖν φιλανθρωπικὰ στρατιωτικὰ ἰδρύματα, ἐὰν δὲ εἰσέλθῃτε ἐντός, ὅποια ῥυπαρότης! ὅποια ἀκαθαρσία! ὅποια ἐν γένει ἀθλιότης κλινῶν! Εἶνε βέβαια, πάρα πολὺ φρόνιμοι οἱ Ἑλληνες πολῖται καὶ πολὺ προσεκτικοί, ἄλλως συγχρότατοι θὰ ἦσαν οἱ κατὰ γῆς δεῦπὶ τῶν νοσηλευόμενων στρατιωτῶν. Δὲν λόγουμεν πλείονα ἐπὶ τοῦ Ὀλιβερῶτατου τούτου ἀντικειμένου, εἰδοποιούμεν ὅμως τοὺς ἀρμοδίους ἀπὸ τοῦδε νὰ μελετήσωσι λίαν καλῶς τὴν νεαν φάσιν τῶν πραγμάτων καὶ ἐνοήσωσιν, ἐπὶ στρατιωτικῇ ἤδη εἶνε οἱ πάντες, καὶ ἐπὶ δὲν θὰ τοῖς ἐπιτραπῇ τοῦ λοιποῦ, ἀπολούοντες αὐτοὶ τῶν πάντων, νὰ νομιζώσιν ὅτι δυναταὶ νὰ θεωρῶσι τὴν υγιείαν καὶ τὴν ζωὴν τῶν τέκνων μας ὡς μηδενὸς λόγου ἄξια. Καὶ νὰ ἐνθυμηθῇ τις ἐπὶ τοιαῦτα στρατιωτικὰ νοσοκομεῖα, ἀπηγόρευον αὐστηρῶς ἐνίστε τὴν κατ' οἶκον νοσηλείαν. Ὅποιος παραλογισμὸς σκληρῶς ἀπανθρωπίας!

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἐὰν σωφρονώμεν, πρόδηλον εἶνε ὅποια τινα πρέπει νὰ ἐπιδιώξωμεν ἐν τῷ μέλλοντι; εὐχερέτατον εἶνε νὰ ἐνοήσωμεν τί πρέπει νὰ πράξωμεν ἵνα μὴ εὐρεθῶμεν μετ' ὀλίγον ὡς ἀνόητοι ἐπιμηθεῖς ὑπὸ τὸ κράτος τῶν αὐτῶν δυσχερειῶν, τὰ δὲ τέκνα μας ἐκτεθειμένα, πολὺ πιθανῶς ἐν λίαν προσεγγεῖ μέλλοντι, εἰς τὰ αὐτὰ τοῦ παρελθόντος δεινὰ. Βεβαίως δὲν εἶνε ἀκόμη δυνατὴ ἐντός βραχέως διαστήματος ἡ διόρθωσις ἐλλείψεων ἀπαιτούσων καὶ χρόνον μακρὸν καὶ δαπάνης μεγάλης, δύναται ὅμως νὰ τεθῇ ἀπὸ τοῦδε ὀλεμέλιος λίθος τῆς ἐπιδιώξεως τοῦ κρείττους. Καὶ Κυβέρνησις καὶ Δῆμος καὶ ἰδιῶται ὀφείλουσι νὰ ἐργασθῶσι πρὸς τοῦτο ἐνδελεχῶς. Κ' ἐν τῷ ἐθνικῷ προϋπολογισμῷ, καὶ ἐν τῷ δημοτικῷ προϋπολογισμῷ, καὶ ἐν ταῖς ἰδιωτικαῖς δαπάναις τοῦ πολίτου πρέπει νὰ σημειωθῇ ἴδιον κονδύλιον πρὸς ἀνέγερσιν στρατώνων, πρὸς ἀνέγερσιν νοσοκομείων ἀνθρωπίνων, ὄχι βέβαια ἀμιλλωμένων πρὸς τὰ ἑμοσιῶν μέγαρα τῆς φηραιᾶς Ἑυρώπης, ἀλλὰ τοῦλάχιστον ἀνεκτῶν. Πρέπει νὰ ἐνοήσωμεν καλῶς ὅτι ὑποβαλλόμενοι ἔστω καὶ εἰς νέας ὑσσίας ὁ ἀποδείξωμεν ἑαυτοὺς ὠφεληθέντας ἐκ τῆς πικρᾶς τοῦ παρελθόντος πείρας. Ἐὰν συνεστήσαμεν τὸν ἴδικόν φόρον, ὅπως εὐκολύνωμεν τὴν τοῦ Κράτους συγκοινωνίαν, δικαιότερον εἶνε νὰ συστήσωμεν ἐν ἀνάγκῃ καὶ τὸν νέον στρατιωτικὸν φόρον, προωρισμένον ἵνα ὑπηρετήσῃ ἐν τῷ μέλλοντι τὰ ὕψιστα καὶ

ἐπιτακτικώτατα συμφέροντα τοῦ ἔθνους.

Εἰς πάντα ἐξίσου ἐπιβάλλεται ἡ ἐπιτέλεσις τοῦ ἱεροῦ τούτου καθήκοντος. Καὶ Κυβέρνησις καὶ λαὸς ἐν κοί μόνον ὀφείλουσι νὰ ἔχωσι νυχθημερόν ὑπ' ὄψιν: πῶς νὰ δώσωσι στρατωνισμὸν καὶ στρατιωτικὰ νοσοκομεῖα εἰς τὸ στρατευόμενον ἔθνος. Πᾶσα οἰκονομία, ὅπου εἶνε δυνατὴ, ἀμέσως πρέπει νὰ γίνῃ ὀποιαδήποτε δὲ ὀυσία καὶ ἐὰν ἀπαιτεῖται καὶ παρ' αὐτοῦ τοῦ πολίτου, πρέπει νὰ ζητηθῇ μετὰ θάρρους, ἐὰν θέλωμεν τὴν ἐν τῷ μέλλοντι ἔλλειψιν κακῶν, τὸ ὅποιον τόσον δεινῶς ἐπίπτεν ἡμᾶς πάντας ἐν τῷ παρελθόντι. Ἐὰν ἡ ἐν τῷ παρελθόντι κραυγὴ τῆς ὀδύνης μας, ἦτον ἀληθῆς, ἐὰν συνηθάνημεν θαλέως, ὅπως ἐραυγάξωμεν διὰ μυρίων στομάτων τὴν ὀδύνην ταύτην, ἃς ζητήσωμεν ἀπὸ τοῦδε τὴν δυνατὴν διόρθωσιν, ἄλλως ἃς παύσωμεν ὀνειρευόμενοι γενικὰς ἐπιστρατεύσεις καὶ ἐθνικὰ μεγαλεῖα.

Ἀπὸ τοῦδε ὅμως καὶ ἀμέσως ὀφείλει ἡ ἐν Ἀθήναις ἀναπαυομένη καὶ τιμωμένη Ἀνωτάτη στρατιωτικὴ ὑγειονομικὴ Ἐπιτροπὴ νὰ ἐξυπνήσῃ; νὰ περιέλθῃ τοὺς υπάρχοντας στρατώνας, τὰ υπάρχοντα στρατιωτικὰ νοσοκομεῖα, νὰ ἐνοήσῃ δὲ καλῶς ὅτι ὅτι ὀφρᾶ τὴν ἰδιότητά τῆς οὐτε ῥουσφέτια πρέπει νὰ γίνωνται οὐτε ἐλλείψεις νὰ ἔχη. Ἐν Πάτραις λόγου χάριν δύναται νὰ εὐρεθῇ οἰκῆμα ἀνθρωπινώτερον διὰ στρατιωτικὸν νοσοκομεῖον, διὰ τῆς αὐτῆς δαπάνης ἢ ἔστω καὶ μειζοῦς.

Ἐὰν οὕτω ἀρχίσωμεν δὲν ἀμφιβάλλω ἐπὶ πολλὰ θέλωμεν κατορθῶσαι ἐν βραχεῖ χρόνῳ, ἐκ τούτου δὲ θὰ ἔχωμεν διπλοῦν τὸ κέρδιον, τὸ μὲν, ὅτι πολὺ θέλωμεν εὐκολύνει πᾶσαν μέλλουσαν ἐπιστράτευσιν τοῦ ἔθνους, τὸ δὲ θὰ ἀποδείξωμεν ἑαυτοὺς συμμορφουμένους πρὸς τὸ σοφώτατον λόγιον: «δὲς ἐξαρτεῖν οὐκ ἀνδρὸς σοφοῦ.»

Ἰδιότροπος

ΔΙΑΦΟΡΑ

Τὴν μεθαύριον Δευτέραν, 21 Ἰουλίου, ὁ διάδοχος τοῦ Ἑλληνικοῦ θρόνου Κωνσταντῖνος συμπληροῖ τὸ δέκατον ὄγδον τῆς ἡλικίας του ἔτους καὶ κατὰ τὸ ἄρθρον 49 τοῦ Συντάγματος κηρῖσεται ἐνήλικος. Ἐπὶ τῇ προσεγγίσει τῆς ἡμέρας ταύτης, ἥτις ἐστὶν σημαντικὸν σημεῖον τοῦ ἐθνικοῦ ἡμῶν βίου καὶ ἥτις θέλει πανηγυρισθῇ βραδύτερον δι' ἑορτῶν ἀναλόγων τῆς σημαντικότητος τοῦ ἀξιομνημονεύτου γεγονότος, τὸ ἐπ' ἀρχ. κοινὸν ἐμπεφορμημένον καὶ ἐκ τῶν ἀγαθῶν ἐμπειύσεων ἃς ἐπέβαλεν εἰς τὴν ἐθνικὴν συνειδήσιν ἡ διὰ τῶν ἐξετάσεων τοῦ διαδόχου πιστωθεῖσα καλλίστη μὀρφωσις καὶ ἐκπαίδευσίς του, ἀσχολεῖται πλείοτερον περὶ αὐτοῦ καὶ μετ' ἐλπίδων προσδέπει εἰς τὸν πρῶτον Ἑλληνα καὶ ὀρθόδοξον βασιλοπαιδα ὄστις

και πριν ετι γεννηθη και εν ταις ημεραις τῆς δουλειαις και κατοπιν, συνεκέντρου τους πόθους τῆς φυλῆς μας και ανεμένετο ως συμπλήρωσις και ἐπιστέγασμα τῆς ἐθνικῆς και πολιτικῆς ἡμῶν ἀποκαταστάσεως. Πολὺς ἐγένετο λόγος ἐν ταις ἐφημερίαις τῶν Ἀθηνῶν περὶ τῶν εἰς τὰ γράμματα και τὰς ἄλλας γιώσεις προόδων τοῦ διαδόχου Κωνσταντίνου και τῆς ἄριστης αὐτοῦ μορφώσεως, ἣτις ἐπιτιώθη ἐπ' ἐσχάτων ἐνώπιον τῶν ἀρχηγῶν τῆς πολιτείας και τῆς ἐκκλησίας και ἄλλων διακρεπῶν ἐν ταις ἐπιστήμαις ἀνδρῶν και ἀνομολογήθη παρ' αὐτῶν μετ' ἐθνικῆς ὑπερηφανείας. Τὸ αἶκουσμα τοῦτο ἐνεποίησε ἀληθῆ εὐφροσύνην εἰς τὸ ἐπαρχιακὸν κοινὸν και ἐξήγειρε θαθεῖαν τὴν εὐγνωμοσύνην του ὑπὲρ τοῦ Βασιλέως, ὅστις οὐδένως ἐφείσατο ἐν τῇ ἐκπαιδύσει τοῦ υἱοῦ του και ὅπως καταστήσῃ αὐτὸν ἱκανὸν νὰ βασιλεύσῃ ἔθνος μετ' γάλλῃν ἔργωντος ἐν ἐπιτελέσει ἀποστολῆν ἐν μέσφ μεγίστων δυσχεριῶν. Τὴν πρὸς τὸν ἡμέτερον Ἀνακτα εὐγνωμοσύνην ταύτην τοῦ ἐπαρχιακοῦ κοινοῦ εὐτυχεῖς λογιζόμεθα ἀναγράφοντες σήμερον και διερχόμενοι. Ἡ Ἑλληνοπρεπή και ὑγιῆς ἐκπαιδευσις τοῦ διαδόχου ἐστὶν ἡ μεγίστη τῶν ὑπηρεσιῶν αἱ ἐδύνατο νὰ προσφέρῃ πρὸς τὸ ἔθνος ὁ Βασιλεὺς ἡμῶν και ταύτην πιστωθεῖσαν, ἀποδέχεται τὸ ἔθνος μετ' εὐγνωμοσύνης. Σήμερον ὁπόταν διὰ νὰ ἐπιτελέσωσιν οἱ βασιλεῖς τὴν ἀποστολῆν των προσόντως, πρέπει κατὰ τὴν ἀρχαίαν ῥῆσιν «νὰ φιλοσοφῶσιν», ἡ ἐξαιρετος μέρφωσις βασιλοπαίδος προορισμένου νὰ βασιλεύσῃ ἐπὶ λαοῦ πολλῶν δεομένου, εἶναι ἐθνικὸν ἀποκείμενον οὐτινος ἡ ἀξία οὐδένως τὴν ἐκτίμησιν διαλάθῃ. Θὰ ἦτο λοιπὸν ὁ ἑλληνικὸς λαὸς ἀνάξιος νὰ καλεῖται και νὰ λογιζῆται λαὸς εὐφύης και νοήμων ἐὰν δὲν ἤθελε κρίνει κατ' ἀξίαν τὴν βασιλικὴν ὑπηρεσίαν και τὸ ἐκ ταύτης ἀποτέλεσμα. Εἰς λαὸν ἐλεύθερον πρόσκειται τὸ δικαίωμα, μ' ὅλον ὅτι δὲν φέρεται ἀναγεγραμμένον εἰς τὸ σύνταγμα, τοῦ ἐπιτηρεῖν τὴν ὑπὸ τοῦ Βασιλέως διδομένην εἰς τὸν διάδοχον ἀνατροφῆν. «Βτιμάσατε δώδεκα ἔθρονους, διότι μέλλω νὰ ὑπαδεγῶ δώδεκα βασιλεῖς» ἀνέκραξεν ὠργισμένος Ἰάκωβος ὁ Α' τῆς Ἀγγλίας βασιλεὺς, μαθὼν ὅτι τὸ κοινοβούλιον ἐξελέξατο δωδεκαμελῆ πρεσβείαν ὅπως κάμῃ πρὸς αὐτὸν παρατηρήσεις ἐπὶ τῆς ἡν ἐδίδαν εἰς τὸν υἱὸν και διάδοχόν του ἀνατροφῆς. Τὸ κοινοβούλιον ὅμως ἐπιμείναν μέχρι τρίτης διαμαρτυρήσεως προέβη ὑποστηρίζον, ὅτι αἱ βουλαὶ εἶχον τὸ δικαίωμα νὰ ἐπιτηρώσῃ τὴν διδομένην διεύθυνσιν εἰς τὴν τοῦ διαδόχου ἀνατροφῆν. Καὶ δικαίως διότι, εἰς τὰ τυραννικὰ και ἀπόλυτα κράτη νομίζεται ὅτι ὁ λαὸς ἀνήκει εἰς τὸν δεσπόμενον αὐτοῦ, τούναντιον δὲ εἰς τὰς ἐλεύθερας πολιτείας ὁ βασιλεὺς ἐτάθη ὑπὲρ τοῦ ἔθνους και ὀφείλει νὰ καταβάλλῃ πᾶσαν σπουδὴν και μέριμναν ἵνα κατασταθῇ ἱκανὸς νὰ δημιουργήσῃ τὴν εὐημερίαν τῶν ὑπηκόων του. Ὅπως ἐρέθη ὅτι ἡ τοῦ διαδόχου ἀνατροφὴ και ἐκπαιδευσις πρέπει νὰ ἦναι τῆς παντός ἄλλου πολιτικοῦ ἐντελεστήρα, πρέπει και περὶ τὰς πολιτικῆς ἐπιστήμης νὰ ἦναι ὁ τοῦ ἔθνους κληρονόμος κατηρητισμένος και τῶν στρατιωτικῶν κάτοχος» πρέπει ἐν ἄλλοις λόγοις νὰ ἐκφρασθῆται οὕτως, ὥστε τίποτε νὰ μὴ ἦναι ζένον πρὸς αὐτόν. Ὁ Βασιλοπαῖς ὀφείλει νὰ ἔχῃ πάντοτε πρὸ ὀφθαλμῶν ὅτι ὁ ἔθνος δὲν εἶναι ἀνακλινησίων τρυφῆς, ἀλλὰ τούναντιον ἔδρα διηνεκοῦς μελέτης, ἀνάγκη δὲ ν' ἀκούῃ συνεχῶς, ὅτι ἀν θέλῃ νὰ διασώσῃ τὸ στέμμα, και ἀν φείδῃται τῆς ἰδέας τρυφῆς και δόξης, χρεωστὴ ἀπὸ τῆς ὑψηλῆς περιωπῆς εἰς ἣν εὐρίσκειται νὰ ἐπιβλέπῃ ἐφ' ὅλου τοῦ Κράτους, και νὰ διεύθυνῃ τὴν ἐσωτερικὴν ὡς και τὴν ἐξωτερικὴν αὐτοῦ πολιτικὴν πρέπει μ' ἄλλους λόγους ν' ἀρχῇ και νὰ κυβερνᾷ, παράδειγμα τοῦ ἰδίου βίου ἐκτιθέμενος τῆς ὑπηκόους αὐτοῦ, διότι ἐν μέρει εἰς τὸν βασιλέα ἀπόκειται ἡ ἠθικὴ τοῦ λαοῦ ἀνατροφῆ, και ἀπ' αὐτοῦ αἱ καλαὶ ἔξεις διαδίδονται μέχρι τῆς ἐσχάτης τάξεως τοῦ ἔθνους, δι' ὅλων τῶν διαμέσων διερχόμεναι. Βασιλεύοντα δὲ εἶναι, και ἐκ τῶν ὁμοίων προκύπτει, ὅτι ὁ Βασιλεὺς διὰ τοῦ

ἰδίου παραδείγματος τὴν μεγίστην και ἄμεσον ἐπὶ τῆς πολιτείας ἐνεργεῖ Κυβέρνησιν. Καὶ ἡ μὲν τοῦ μονάρχου κακοήθεια διὰ μακροῦ χρόνου μεταδίδεται εἰς τὸν λαόν, τούναντιον δὲ ἡ καλὴ τοῦ ἡγήτορος ἀγωγή, ἐν βραχεῖ χρόνῳ ἠθιοποιεῖ και ἀνορθῶν διεσθαρμένον ἔθνος. Οὕτω διὰ μακροῦ οἱ Ρωμαῖοι διεσθάρησαν χρόνου ὑπὸ τοῦς αἰσχροῦς τοῦ Δβγούστου διαδόχου, ἀλλ' ἐν ὀλίγῳ καιρῷ ὁ Τραϊανὸς ἠδυνήθη νὰ προσαρμόσῃ τὸ ἔθνος ὅλον ταις ἑαυτοῦ ἀρεταῖς. Βυζήγητον λοιπὸν εἶναι, διατι τὸ ἔθνος ὑψράνηθη ἐπὶ τῇ εἰς τὰ γράμματα και τὰς ἄλλας ὠφελίμους γιώσεις ἐπιδόσει τοῦ διαδόχου Κωνσταντίνου και ἐπὶ τῇ ἄλλῃ αὐτοῦ λαμπρᾷ ἀνατροφῇ και διατι εὐγνωμονεῖ τῷ ἡμέτερῳ Βασιλεῖ ἐφ' ὅτι διέπραξεν ἵνα χάρισῃ εἰς αὐτὸν βασιλέα ἄξιον τῆς ἀποστολῆς αὐτοῦ.

— Ἡ ὠρίμανσις τοῦ σταφιδοκάρπου εἶναι κανονικῶς, ἐπισπεύδει δ' αὐτὴν ὁ ὑπερβολικὸς κύκωσιν τῶν ἡμερῶν τούτων: οὐχ' ἦτονον παράπονα ἀκούονται περὶ σήψεως παρατηρουμένης εἰς τὰς σταφιδοκάρπους τῶν παχυτέρων γαιῶν ἢν προεκάλεσεν ἡ τελευταία βροχὴ. Καὶ τὰ περὶ ποσοῦ τῆς ἐσοδείας ὡς ἐπιστεῦθησαν τὸ πρῶτον, δι' ἀκριβοτέρων παρατηρήσεων, δὲν φαίνονται πλέον ἀκριβῆ ἡ ἐσοδεῖα ἐστὰι θεθαίως καλὴ, ἀλλ' ὄχι και κατὰ ποσὸν ὅση ἐνομήσθη τὸ πρῶτον.

— Ἀφίκοντο ἐνταῦθα οἱ ἀναμενόμενοι εὐζώνες οἵτινες θέλουσιν ἐνισχύσει τὴν ἄλλην ἐνοπλον δύναμιν ἐν τῇ τήρσει τῆς δημοσίας τάξεως, ἐκ τῆς συνεργασίας δὲ ταύτης τῶν εὐζῶνων ἀγαθὰ ἀναμένονται ἀποτελέσματα.

— Αἱ δημοσίοι ἐναύσιοι ἐξετάσεις τῶν ἐνταῦθα δημοσίων και ἰδιοσυντηρητῶν παιδευτηρίων τῶν ἀρρένων και τῶν θηλέων σχεδὸν ἐπερατώθησαν ἤδη. Ὁ φορολογούμενος» ἐκεῖν τῆς ἀπουσίας τοῦ συντάκτου αὐτοῦ, δὲν ἐδυνήθη εἰς ἰδίαν ἀντιλήψεως νὰ κρίνῃ περὶ τῆς πνευματικῆς συγκομιδῆς τοῦ ἔτους τούτου, εἰς ἄλλων δὲ εἰδημόνων ἐπληρηρορήθη εὐχαρίστωσ ὅτι τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐξετάσεων τοῦ ἔτους τούτου, ὑπῆρξαν ὡς και τὰ τῶν προηγουμένων, λίαν καλὰ και ἐμαρτύρησαν περὶ τῆς φιλοπονίας τῶν διδασκάλων και διδασκαλισῶν και περὶ τῆς εἰς τὸ καθῆκον ἀφωσιώσεως των. Ἀλλ' ἂν ἡ ἐφημερίς ἡμῶν ὑπέρησεν ἐν τῇ ἀναγραφῇ τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς παρ' ἡμῖν ἐκπαιδευτικῆς, δι' ἂν λόγον ἀνωτέρω εἴπομεν, θὰ ἀναπληρώσῃ τὴν ἑλλειψιν ταύτην διὰ σειράς ἀρθρῶν περὶ τῆς ἑλληνικῆς ἐκπαιδευσεως ἐν γένει, τῶν ἀτελειῶν αὐτῆς και τῶν εὐκαταίων θελιώσεως τῆς, γεγραμμένων ὑπ' ἀνδρὸς ἐντρίβεστάτου εἰς τὸ σπουδαῖον τοῦτο ἀντικείμενον και μακρὰ ἔτη τοῦ βίου του κατατρίψαντος εἰς τὴν διδασκαλίαν τῶν νέων, αἵτινα ὅ ἀναγνωσθῶσι μετὰ πολλοῦ ἐνδιαφέροντος, ἴσως δὲ και συντελέσωσιν εἰς ἐπίτευξιν μεταρρυθμίσεων ὠφελιμοτάτων εἰς τὴν κατῆκον και μέσῃ ἐκπαιδευσιν.

— Πρὸ ἡμερῶν ἀφίκοντο ἐνταῦθα και ἀνέλαβον τὰ καθήκοντα τῶν Ἡμετέρων κ. Καρόδας, ὁ Εἰσαγγελεὺς τῶν Ἑρετῶν κ. Μαρσούπουλος και ὁ Εἰσαγγελεὺς τῶν Πλημμελειοδικῶν κ. Καψάλης, ὡς μανθάνομεν δ' ἅπαντες οὗτοι οἱ ἀνώτεροι ὑπάλληλοι τῆς τοπικῆς διοικήσεως μετ' ἐπιμελείας ἐγκύπτουσιν εἰς τὴν ἐξερεσνησιν τῶν περιστάσεων ὑπ' αἱ: ὁ τόπος και ἡ ὑπηρεσία διατελοῦσι και τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν εἰς αἱ: ὀφείλουσι ν' ἀνταποκριθῶσιν, ὡς και εἰς τὴν παρασκευῆν τῆς συντόνου και ἐπιχειρήσεως ἐνεργείας των. Ἐκ τῆς συνεργασίας τῶν καλλίστων τούτων ὑπαλλήλων, περὶ ὧν μία ὑπάρχει παρ' ἡμῖν γνώμη, ὅτι δηλονότι φέρουσιν ὅλα τὰ ἐφόδια ἵνα ἀνοψώσῃ τὰς θέσεις των εἰς τὴν ἐμπρόπουσαν περιωπῆν, ὁ τόπος πᾶλλὰ ἀπεκδέχεται ἀγαθὰ ἀποτελέσματα, εἶναι δὲ διατεθειμένος νὰ ὑποστηρίξῃ αὐτοῦς ἐν τῇ λογιζομένη και ἐννόμῳ ἐνεργείᾳ των.

— Ὁ ἄρτι χειροτονηθεὶς και διορισθεὶς ἡμέτερος Ἀρχιεπίσκοπος κ. Δαμασκηνὸς ἔρχεται ἐνταῦθα περὶ τὸ τέλος τοῦ ἱσταμένου μηνός. Τὸν Ἀρχιεπισκοπον ἡμῶν ἐνετύχασεν πρότινον ἡμερῶν εἰς Ἀθήνας, και διὰ μακρῶν συνδιαλέξεσιν

περὶ τῶν πραγμάτων τῆς ἡμετέρας ἀρχιεπισκοπῆς και περὶ τῆς διευθετήσεως τῶν κατ' αὐτὴν κατὰ τρόπον ἀνταποκρινόμενον εἰς τὴν γενικὴν ἐπιθυμίαν, και τὰς ἀνάγκας τῆς τοπικῆς ἡμῶν ἐκκλησίας. Εὐτυχεῖς λογιζόμεθα δυνάμενοι νὰ βεβαιώσωμεν ὅτι ὁ ἡμέτερος ποιμενάρχης ἐμφεραται ὑπὸ διαπύρου ἐπιθυμίας νὰ ἐργασθῇ εἰς ἀνόρθωσιν τῶν παρ' ἡμῖν κακῶς κειμένων ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ και ὅτι φέρει ὅλα τὰ ἐφόδια ἵνα ἐργασθῇ πρὸς τοῦτο ἀποτελεσματικῶς, παιδεύσιν, ὁρθὸν νοῦν, πρακτικὸν πνεῦμα, διοικητικὴν ἱκανότητα και ἀκριβῆ γνώσιν τῶν καθ' ἡμᾶς: και τῶν ἀναγκῶν τοῦ χριστεπωνύμου πληρώματος και τοῦ κατωτέρου κλήρου. Φαίνεται ὅτι ἔρχεται ἐν μέσφ ἡμῶν μεμελετημένος και με σταθερὰν ἀπείρασιν νὰ μὴ ὀπισθοχωρήσῃ ἀπέναντι τῶν δυσχεριῶν αἱ ἴσως ἀπαντήσῃ ἐν τῇ ἐργασίᾳ αὐτοῦ. Ἀρκούμεθα εἰς τοιαῦτα μόνον σήμερον και μένομεν ἐν ἐρεκτικότητι ὅσον ἀφορᾷ τὴν περὶ αὐτοῦ κρίσιν, ἀναμένοντες νὰ τὸν κρίνομεν εἰς τὰ πράγματα και τὴν ἐργασίαν, διότι τσακίς παρ' ἡμῖν ἡ μήτρα και ἡ ῥύδιος ἐγάλασαν τοὺς καλλητέρους χαρακτήρας και τσακίς διεψεύσθημεν εἰς τὰς ἐλπίδας αἱ συνελάδομεν περὶ ἀνωτέρων κληρικῶν ἐξ ὧν μεγάλα και πολλὰ ἀπεκδεχόμεθα.

— Μετὰ λύπης πάντες ἔμαθον ἐνταῦθα τὴν μετᾶθεσιν τοῦ ἱεροκλήρου τοῦ Νομοῦ ἡμῶν κ. Ἀνθίμου Ἀναγνωστοπούλου, διότι πάντες ἐσυνείθησαν νὰ σέβωνται και τιμῶσιν εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ τὸν ἐντελέστερον τύπον τοῦ καλοῦ κληρικοῦ και ἀξιαγαπήτου ἀτόμου. Ἡ ἡμετέρα κοινωνία ἄλλην ἀνέμενον ἱκανοποίησιν διὰ τὸν κ. Ἀνθίμον, διότι ἐνόμιζεν ὅτι ἡ χριστιανικὴ ἀρετὴ, ὁ σεμνὸς βίος, ἡ γλυκύτης τοῦ χαρακτήρος, και ἡ φιλανθρωπία ἀποτελοῦσιν ἀκόμη τὰ προσόντα ἀνωτέρας ἐκκλησιαστικῆς θέσεως. Δυστυχῶς δὲν ἔδοξε οὕτω και τοῖς ἱθύνουσι τὰ τῆς ἡμετέρας ἐκκλησίας και ὁ ἡμέτερος ἱεροκλήρῳ ἀπομακρύνεται ἀπ' ἡμῶν ἀνευ ἱκανοποιήσεως και ἀποκομιζῶν μόνον τὸν σεβασμὸν και τὴν ἀγάπην ὅλης τῆς ἡμετέρας κοινωνίας, ὧν ἐγένετο ἄξιος δι' ἀμέμπτου πολιτείας. Ἀλλ' ἐλπίζομεν ἐν τούτοις ἀκόμη ὅτι ἦτε Ἱερά Σύνοδος και τὸ ὑπουργεῖον δὲν θὰ παρίδωσι μέχρι τέλους τὸν χρηστὸν τοῦτον κληρικὸν και ὅτι ἐπιφυλάσσουσιν αὐτῷ ἀνωτέραν θέσιν ἐν ἣ νὰ δυνήθῃ ν' ἀναπτύξῃ τὰς πολυτίμους ιδιότητάς του ἐπ' ἀγαθῷ τοπικῆς τινὸς ἐκκλησίας.

— Καὶ ἡ ἐντεῦθεν μετᾶθεσις τοῦ Νομομηχανικοῦ κ. Σάουρωτ, οὐκ ὀλίγον ἐλύπησε τὴν ἡμετέραν κοινωνίαν, διότι κατὰ τὸ μακρὸν διάστημα τῆς ἐνταῦθα ὑπηρεσίας του, ἐδείχθη φιλοπονῶτατος και ἐντιμος ἐν πᾶσι, κατώρθωσε δὲ, τύπον τιμιωτάτου ὑπαλλήλου ἑαυτὸν προθέμενος εἰς τοὺς ὑπ' αὐτόν, ν' ἀπαλλάξῃ τὸ γραφεῖον ὁ παρ' ἡμῖν διηθῆνε κακῶν τινων ἔξεων, αἵτινες ἄλλοτε τὸσον εἶχον δυσφημῆσει αὐτὸ εἰς τὴν κοινὴν συνείδησιν. Διὰ τῆς ἀπομακρύνσεως τοῦ κ. Σάουρωτ οὐ μόνον ἡ ἐνταῦθα δημοσία και δημοτικὴ ὑπηρεσία ἀπώλυσιν ὑπάλληλον ἐν πᾶσιν ἀμεμπτον, ἀλλὰ και ἡ ἡμετέρα κοινωνία ἀνδρα ὧν ἡγάπα και ἐτίμα διὰ τὴν εὐγένειαν τοῦ ἦθους και τὴν ἀκραν ἀγαθότητα, συμπαθεστάτην δ' οἰκογένειαν προσφιλεῖς εὐρύτατον κύκλον καλῶν και ἐκλεκτῶν φίλων.

— Εἰς τὴν πόλιν ἡμῶν διέτριψεν ἐπὶ ἑνῆς ἡμέρας και παρὰ τῷ γραφείῳ αὐτοῦ κ. Χρ. Ρηγοπούλω ὁ κ. Π. Α. Οἰκονόμου διευθυντῆς τοῦ γνωστοῦ ἐν Κερκύρᾳ ἑλλ. ἐκπαιδευτηρίου, ἀνὴρ λόγιος και ἐντρίβεστάτος εἰς τὴν παιδαγωγίαν, ὡς μαρτυροῦσιν οἱ πολυχρόνιοι καρποὶ τοῦ ἐκπαιδευτηρίου του και πολλοὶ νέοι συμπολίται ἡμῶν πνευματικοὶ αὐτοῦ τρόφιμοι. Σήμερον ἐπιστρέφει εἰς Ὀλυμπίας ὅπου μετέβη πρὸ τινων ἡμερῶν εἰς ἐπίσκεψιν τῶν ἐκεῖ ἀρχαιοτήτων, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ δὲ ταύτῃ δύνανται ὅσοι τῶν ἡμετέρων συμπολιτῶν ἐπιθυμοῦσι νὰ ἐμπιστευθῶσιν αὐτῷ τὰ ἑαυτῶν τέκνα νὰ τὸν γνωρίσωσιν ἐκ τοῦ σύνεγγις. Ἡ καλλίστη φήμη τοῦ ἐκπαιδευτηρίου τοῦ κ. Οἰκονόμου, εἶναι τόσον

πολύ διακεχυμένη, ώστε πάσα περί αυτού ημετέρα σύστασις λογίζεται περιττή.

— Τὴν μεθαύριον Κυριακὴν καὶ ἑορτὴν τοῦ προφήτου Ἡλίου, ὁ κ. Ἡλίας Καλαμογάρτης δὲν δέχεται ἐπισκέψεις ἕνεκα πένθους.

— Τὸ ἐνταῦθα Δημοτικὸν Θέατρον ἀπὸ πάλιν ἐξεχωρήθη παρὰ τῆς Δημοτικῆς ἀρχῆς εἰς ἐργολαβὸν μελοδραματικῶν πρᾶσάσεων διὰ τὴν προσεχῆ χειμερινὴν θεατρικὴν περίοδον, μετὰ ἐπιχορηγήσεως δημοτικῆς τεσσαρῶν χιλιάδων δραχμῶν. Ὁ ἐργολάβος κ. Ἀντώνιος Λαίδης, ἀρχαῖος ἠθοποιὸς μελοδραματικῆς καὶ γώστῆς τῶν θεατρικῶν πραγμάτων, διεξήγαγε μέχρι τοῦδε ἐπιτυχῶς τὴν ἐργολαβίαν πλείστων ὄσων τῆς Ἀνατολῆς θεάτρων καὶ κατὰ τὴν διεξαγωγὴν αὐτῶν ἐδείχθη ἐντιμὸς εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν πρὸς τὸ κοινὸν ἠποχευάσεων του, ὅπερ ἐλπίζομεν ὅτι θέλει τηρήσει καὶ παρ' ἡμῶν. Ἡ μακρὰ ἡσυχία Ἰταλικῶν θεάτρων εἰς τὴν ὑπεβλήθησαν ἀκουσίως· οἱ παρ' ἡμῶν φίλοι αὐτοῦ, ἀνοίγει πλείστορον τὴν ὄρεξίν των, καὶ οὕτω ἡ ὑποστήριξις των θέλει εἶσθαι ἀποειλεστικὴ. Περὶ τούτου προσεχῶς πλείοτε, ἀπὸ τοῦ νῦν ὅμως πρᾶκαλεῖται ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ νὰ διορίσῃ ἐπὶ τοῦ θεάτρου ἐπιτροπεῖαν σοβαράν.

— Ἀύριον Σάββατον ἐν τῷ ἐνταῦθα θερινῷ θεάτρῳ «Παράδεισος» διδασκλήσεται ὁ Καϊθευμένος Γεωργίου ὁ κωμωδία περιέργου πλοκῆς καὶ δράσεως, ἥτις διὰ πρώτην φοράν δίδεται ἀπὸ τῆς σκηνῆς Ἑλληνικοῦ θεάτρου καὶ διὰ τοῦτο θὰ προσελκύσῃ πολλὸν κόσμον, τόσον μᾶλλον καθ' ὅσον εἶναι ἐξηγημένη ἐξ ἑνὸς τῶν χαρισιστάτων ἔργων τοῦ γάλλου μυθιστοριογράφου ΠΩΛ ΔΕ ΚΟΚ.

Ἡ φυλλοξήρα ἐν Βλθετίᾳ. — Καθὰ ἀγγέλλεται ἐκ Βάρνης, αἱ εἰδήσεις εἰσὶν ἐπιμᾶλλον καὶ μᾶλλον δυσάρεστοι. Κατ' ἀρχὰς τὸ διαμέρισμα τῆς Ζυρίχης παροσεβλήθη ὑπὸ τῆς φυλλοξήρας λίαν σοβαρῶς. Καθ' ἐκαστὴν ἀνακαλύπτουσι νέαι ἐστῆαι καὶ εἰς Ὄβερσταϊν, πλείστον τῆς Ζυρίχης, ἀναριθμητοὶ πλέον εἶνε αἱ ἀμπελοὶ αἱ προσβληθεῖσαι ὑπὸ τῆς φυλλοξήρας. Δυστυχῶς αἱ καταστροφῆ αὐταὶ δὲν σταματῶσιν ἐδῶ, ἡ οἰνοφόρος Βωδοῦα προσεβλήθη ἐπίσης, ἐπὶ τῆς δεξιᾶς ὄχθης τοῦ Λεμάνου, μετὰ τὴν Γενέθης καὶ Σελιγγύ, κατόπιν αἱ δύο ὄχθαι τοῦ Ρήνου, κατὰ τὴν ἐξέδον αὐτοῦ ἀπὸ τῆς λίμνης προσεβλήθησαν. Τὸ Chaney, ἡ Laplaine, ἡ Onex, ἡ Dardagny, ἡ Russin καὶ ἡ Bernex εἰσὶν οἰνοφυτεῖαι προσβληθεῖσαι ὑπὸ τῆς νόσου. Ἀπασαὶ αἱ τοποθεσίαι αὐταὶ εὐρίσκονται ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς ὄχθης τοῦ Ρήνου, πλείστον τῶν σπυρίων τῆς Σαβοῦας.

Γνωστὸν ὅτι αἱ ἀμπελοφυτεῖαι τῆς δεξιᾶς ὄχθης, ἀνήκουσαι εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ Αἰπιδῆ πρότερον εἶχον ἀναγνωρισθῆ ὡς προσβληθεῖσαι. Ἡ φυλλοξήρα φαίνεται ὅτι τείνει νὰ διαδοθῆ καὶ ἐν Ἰταλίᾳ. Ἐν Σικελίᾳ ἀνεκαλύφθησαν νέαι ἐστῆαι τῆς νόσου καὶ αἱ καταστραφεῖται ὑπ' αὐτῆς ζῶναι ἐπεκτείνονται ἐν ῥοπῇ ὀφθαλμοῦ.

Φήμη εἶχε διαδοθῆ ὅτι ἡ φυλλοξήρα εἶχεν ἀναφανῆ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις Οὐνδίνης καὶ Σαλέρνης. Εἰδικοὶ ἀπεσταλμένοι ἀμέσως ἐπέμφθησαν ἐπὶ τοῦ τόπου καὶ ἐβεβαίωσαν ὅτι αἱ φήμαι ἦσαν ἀβάσιμοι.

Κύριε Συντάκτα.

Μετὰ τὴν εἰς τὸ φύλλον τῆς 20 Ἰουνίου καταχωρηθεῖσαν δικηριβὴν μου, οἱ κ. κ. συνδικασταὶ τοῦ κ. Κ. Ἰωαννίδου με διεβεβαίωσαν ὅτι αἱ πληροφορίαι μου περὶ ψευδοῦς εἰσηγήσεως εἰς τὴν περιττῆς ποιουμαι λόγου δίκην, δὲν εἶναι ἀκριβεῖς· τὴν διεβεβαίωσιν ταύτην προερχομένην ἐξ ἐντιμῶν δικαστῶν ἀποδέχομαι ὡς ἀληθεστάτην· δὲν ἠδυνάμην ὅμως νὰ μὴ ἐκλάβω πρὸς τούτου, ὡς ἀληθές τὸ περιστατικὸν τοῦτο, προκειμένου περὶ δικαστοῦ, οἷος ὁ κ. Ἰωαννίδης, ὅστις πρὸς τοὺς ἄλλοις καὶ νόμον ἄλλοτε κατεσκεύασε, δι' οὗ ἐξαπατήσας συναδέλφον του, ἐπέτυχεν ἀπόφασιν, Κίριος εἶδε, ὑπερ τινος καταργήρη φίλου του

ἐν Καλάμαι, καὶ ὅστις συμβαίνει ἐνίοτε νὰ γινώσκῃ τὰς εἰς ἄλλου· εἰσηγητὰς εὐρισκομένης ὑποθέσεως φίλων του. Ἐν τούτοις μετὰ τὴν διαβεβαίωσιν ταύτην τῶν κ. συνδικαστῶν τοῦ κ. Ἰωαννίδου καὶ τὴν οὕτω γενομένην παρ' αὐτῶν ἀποδοχὴν τῆς ἀποφάσεως ταύτης, μ' ἐπιβάλλεται τὸ καθήκον νὰ ἐκθέσω δημοσίᾳ τὰ κατ' αὐτὴν, ὅπως κρίνῃ πᾶς τις περὶ τοῦ ὀρθοῦ ἢ μὴ αὐτῆς. Βλέπει δὲ ὡς ἑξῆς:

Ὁ πελάτης μου Κωστόπουλος ἔχων λαμβάνει παρὰ τινος Παναγοπούλου, κατέσχεν πρὸς πληρωμὴν του ἀναγκαστικῶς εἰκοσι πρὸβιτα αὐτοῦ. Τὴν κατάσχασιν ταύτην ἀνέκοψεν ἡ σύζυγος του ὀφειλέτου ἐνώπιον τοῦ ἐιρηνοδικείου Βερίου πλειούρας, ἰσχυριζομένη ὅτι τὰ κατασχθέντα ἀνήκουσιν αὐτῇ, ὡς παρὰχωρηθέντα παρὰ τοῦ συζύγου της εἰς ἀντικατάστασιν τῆς ἐκ μετρητῶν δραχμ. 500 προικῆς της, καὶ πρὸς ὑποστήριξιν τούτου προσήγαγεν τὰ ὑπ' ἀριθ. 18 607 καὶ 18 610 συμβόλαια του συμβόλαιουγράφου Πατρῶν Ὁ. Ἀνδροπούλου, συνταχθέντα ἀμφότερα τὴν 29 ὁκτωβρίου 1885, καὶ διὰ μὲν τοῦ πρώτου παρίσταται ὁ ὀφειλέτης μετὰ τοῦ πενθεροῦ του καὶ συνομολογοῦν, ὅτι ὁ πρῶτος πρὸ 14 ἐτῶν, ὅτε ἤλθεν εἰς γάμον μετὰ τῆς θυγατρὸς τοῦ δευτέρου, ἔλαβε προῖκα καὶ μετρητὰς δραχμὰς 500, διὰ δὲ τοῦ δευτέρου παρίσταται ὁ ὀφειλέτης μετὰ τῆς συζύγου του καὶ χωρηγῆ ὁ σύζυγος πρὸς τὴν σύζυγον εἰς ἀντικατάστασιν τῆς ἐκ δραχμῶν 500 προικῆς της, μετὰ γάμον 14 ἐτῶν, 35 πρὸβιτα καὶ ἕνα κρυόν. Κατὰ τὴν πρώτην συζήτησιν τῆς ἀνακοπῆς, ἐκτός τῶν λόγων περὶ τῆς νομικῆς ὑποστάσεως τῆς τοιαύτης ἀντικαταστάσεως, προσεβάλαμεν τὰ συμβόλαια ταῦτα καὶ ὡς εἰκονικά, τὸ δὲ ἐιρηνοδικεῖον διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1883 π. ε. ἀποφάσεώς του, μᾶς ἐπέβαλε νὰ ἀποδείξωμεν τὴν εἰκονικότητα. Τῶντι μετὰ τοῦτο ὁ μὲν πελάτης μου ἐξήτασε πέντε μάρτυρας, ἴσον ἀριθμὸν δὲ καὶ ἡ ἀντιδικὸς του. Οἱ μάρτυρες τοῦ πελάτου μου καταθέτουσιν αὐτολεξέει τὰ ἑξῆς:

Ὁ πρῶτος μάρτυς, Εὐθύμιος Καρφεντζῆς ἐκ Βελιτισίου· ἡ ἀδιὰ παράδες δὲν ἤκουσε νὰ δώσῃ, οὔτε ἦτο εἰς κατάστασιν νὰ δώσῃ (ὁ πενθερὸς εἰς τὸν σύζυγον τῆς ἀντιδικῆς καὶ ὀφειλέτην Παναγοπούλου) τὰ εἰσοδήματα μόλις ἐπαρκοῦν εἰς τὰ εἴδη καὶ πόλλαικις δὲν βγαίνουν. Δὲν γνωρίζει ἀν τὰ συμβόλαια ἕκαμον νὰ καταχραστοῦν τὰ χρήματα τοῦ κόσμου· γνωρίζει, ὅτι ὁ ὀφειλέτης Παναγοπούλος εἰς πολλοὺς ὀφείλει χρήματα καὶ δὲν ἐπλήρωσε κανένα.

Ὁ δεύτερος μάρτυς, Δ. Νεπιτιγαβᾶς ἐκ Βελιτισίου· οὐδὲν χρήματα καὶ ρουχισμὸν, οὔτε ἤκουσε, οὔτε εἶδα νὰ δοθῶν, οὔτε εἶχε χρήματα νὰ δώσῃ· ἤκουσε δὲ καὶ τὸν ὀφειλέτην καὶ τὴν σύζυγον του νὰ λέγουν, ὅτι μόνον αὐτὰ τὰ χωράφια ἐπῆρε προῖκα· δὲν γνωρίζει ἀν ἕκαμον συμβόλαια, ἀλλ' ἀν ἕκαμον καὶ λέγουν ὅτι ἔδωσαν ὡς προῖκα χρήματα καὶ ρουχισμὸν, εἶνε ψ ε ὄ μ α τ α ν.

Ὁ τρίτος μάρτυς, Ἀνδρέας Σταματίας ἐκ Βελιτισίου· ἀγνωρίζει ὅτι ἔλαβεν ὡς προῖκα ἀπὸ τὸν πενθερὸν του χωράφια, δὲν ἤκουσε νὰ ἔδωκε ρουχισμὸν καὶ χρήματα.

Ὁ τέταρτος μάρτυς Γρηγόριος Κανκᾶς ἐκ Βελιτισίου, θεῖος πρῶτος ἐκ μητρὸς τῆς συζύγου τοῦ ὀφειλέτου καὶ ἀνακοπούσεως· Γνωρίζει ὅτι μετὰ 4 5 ἐτη ὁ Τριάντης (πενθερὸς) ἔδωκε προῖκα τῆς κόρης του χωράφια, ρούχα ἴσως ἐπῆρε ὅσα τυχὸν ἀφῆκεν ἡ ἀδελφὴ τοῦ μάρτυρος, ἦτοι πενθερὰ τοῦ ὀφειλέτου, μετρητὰ δὲν συμπεραίνει νὰ ἔδωκε, καὶ ἀν εἶδιδε θὰ ἠλόετο, οὔτε ἦτο εἰς κατάστασιν νὰ δώσῃ τὰ ἔγγραφα δὲ ὅπου ἕκαμον τὰ ἕκαμον διὰ νὰ φάῃ ὁ εἰς τὸν ἄλλον καὶ ὄχι ἀληθινά.

Ὁ πέμπτος μάρτυς Ἀναστάσιος Παναγοπούλος ἀδελφὸς τοῦ ὀφειλέτου ἐκ Βελιτισίου· μετὰ 6 ἐτη (ἀπὸ τοῦ γάμου) ἔλαβεν ὡς προῖκα ὀλίγα χωράφια καὶ μίαν ἀνδρομίδα καὶ δύο προσέφυλλα, τὸ δὲ τελευταῖον συμβόλαιον ἐγένετο οἰκονομικὸν (ἦτοι μὴ ἀληθινόν), δὲν γνωρίζει ἀν ἔδανε

σθην λεπτὰ νὰ τοῦ δώσῃ, οὔτε ἠδύνατο νὰ ἔχη.

Οἱ μάρτυρες τῆς ἀντιδικῆς καταθέτουσιν τὰ ἑξῆς: Ὁ πρῶτος μάρτυς Κ. Καραγεωργόπουλος ἐκ Καστριτσίου· ἀδὲν γνωρίζει ἀν ἔδωκε δραχμ. 500, συμπεραίνει ὅτι ἠδύνατο νὰ δώσῃ (ὁ πενθερὸς πρὸς τὸν ὀφειλέτην.)

Ὁ δεύτερος μάρτυς Ἰω. Κωστόπουλος ἐκ Καστριτσίου· ἀδὲν γνωρίζει τίποτε, μόνον μίαν ἐποχὴν μετέβη εἰς Ναύπακτον μετὰ τοῦ μάρτυρος καὶ ὁ Τριάντης (πενθερὸς) καὶ ἠγόρασε βόας δραχμῶν 200 καὶ τούτων ἕκαμε χρῆσιν μαζί με τὸν ὀφειλέτην.

Ὁ τρίτος μάρτυς Ἀναστάσιος Καλογιάννης ἐκ Συχαϊνῶν· ἀδὲν γνωρίζει ἀν ἔδωκε προῖκα καὶ ποίαν, δὲν δύναται νὰ φέρῃ γνώμην περὶ τοῦ συμβολαίου.

Ὁ τέταρτος μάρτυς Γεωργίος Ἀντωνόπουλος ἐκ Συχαϊνῶν· «Μετὰ ἕνα, δύο, τρία ἐτη παρεχώρησε προῖκα καὶ χωράφια καὶ τέντζερι (χαλκώματα) καὶ τώρα τελευταῖον πρὸ τριῶν μηνῶν βιασθεὶς ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ της ὁ πατήρ της (ἐννοεῖ τὴν ἀντιδικὸν σύζυγον) διένειμε τὴν περιουσίαν του εἰς τὰ παῖδιά του καὶ ἡ διανομὴ ἐγένετο συμφῶνως μετὰ τὸ ὅτι εἶχε παρεχώρησει πρότερον. Ἡ ξεῦρε, ὅτι τῆς παρεχώρησε καὶ δραχμ. 500 δι' ἀγορᾶς βοῶν καὶ ἄλλων, δίδων τὰς δραχμὰς ταύτας εἰς αὐτὴν ἐκ διαχειριμάτων· διέχει περιουσίαν (ὁ πενθερὸς) ἀλλ' ἔχει καὶ χρέη· ὅτι τὰς μετρητὰς δραχμὰς 500 δὲν τὰς ἐμέτρησεν εἰς χεῖρας της, ἀλλὰ τὰς ἠγόρασε βόας καὶ πρόβια καὶ τοὺς ἔδωκε καὶ μετρητὰς πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ποσοῦ τῶν δραχμῶν 500.»

Ὁ πέμπτος μάρτυς Ἀγγελῆς Μπουρονικολῶς ἐκ Μποζαίτη (ἐξήγηθη ἡ ἐξαιρέσις του λόγῳ ἔχθρας). ἀδὲν γνωρίζει ἐξ ἰδίας ἀντιλήψεως ἀν ὁ Τριάντης ἔδωκε προῖκα τῆς θυγατρὸς του, ἤκουσεν ὅτι ἔδωκε· οὔτε μετρητὰ γνωρίζει ἀν τῆς ἔδωκε, ἤκουσεν ὅτι τῆς ἔδωκε δραχμ. 500, ἀν τὰ συμβόλαια εἶναι σωστὰ ἢ ψεύτικα δὲν γνωρίζει· ἔχει περιουσίαν ὁ Τριάντης, ἀλλ' ἔχει καὶ χρέη· δὲν γνωρίζει ἀν ἦτο εἰς θέσιν νὰ δώσῃ προῖκα δρ. 500, διὰ νὰ δώσῃ τοῦ παιδιοῦ του, πηγαίνει, δανείζεται καὶ δίδει.»

Μετὰ τὴν διεξαγωγὴν ταύτην ἐξεδόθη ἡ ὑπ' ἀριθ. 152 ε. ε. ἀπόφασις ἥτις ἀπέριψε τὴν ἀνακοπὴν ὡς ἀβάσιμον. Ἀμφότερα τὰς ἀποφάσεις ὑπ' ἀριθ. 1553 καὶ 152 τοῦ ἐιρηνοδικείου ἡ ἀνακοπούσεως ἐξέκαλεσεν ἐνώπιον τοῦ πρωτοδικείου τὸ ὅποσον ἐξέδοτο τὴν ἐλεγχομένην ὑπ' ἀρ. 791 ε. ε. ἀπόφασιν, δι' ἧς ἐκτιμήσαν τὰς ἀνω καταθέσεις καὶ συμβόλαια, ἐδέχθη τὴν ἀνακοπὴν καὶ ἠκύρωσε τὴν κατάσχασιν τοῦ πελάτου μου. Ἡ ἀπόφασις οὕτη ἐκτός τῶν στενοχωρημένων σκέψεων δι' ὧν πείθεται, ὅτι δὲν ἀπεδείχθη ἡ ἐικονικότης, ἔχει καὶ τὴν πρωτοφανῆ διὰ τὰ λογικὰ συμπεράσματα σκέψιν, «ὅτι τὸ οὐσίωδες εἰς τὴν παρούσαν ὑπόθεσιν εἶναι, ἀν τὸ ὑπ' ἀριθ. 18610 συμβόλαιον περὶ ἀντικαταστάσεως προικῆς εἶνε εἰκονικόν, ἀλλὰ περὶ τούτου οὐδὲν ἀπεδείχθη, ὅρα ἀδιάρητον ἀν τὸ ὑπ' ἀριθ. 18607 συμβόλαιον προικῆς εἶνε εἰκονικόν, ἢ οὐ· ἐκ τούτου ὅθεν ἐξάγεται τὸ ἀλάνθαστον, κατὰ τοὺς κ. κ. δικαστὰς συμπερασμοῦ, ὅτι δύναται νὰ γίνῃ ἀντικατάστασις προικῆς, ἀνεῦ συστάσεως τοιαύτης. Περὶ ὅλων τῶν ἐκτεθέντων δύναται νὰ κρίνῃ πᾶς τις καὶ μὴ νομικὸς, διότι εὐτυχῶς πρόκειται περὶ πραγματικῶν γεγονότων. Ἐπὶ τούτοις βεβαίως οἱ κ. κ. συνδικασταὶ τοῦ κ. Ἰωαννίδου, — διότι περὶ αὐτοῦ δὲν πρόκειται, καθόσον ποτὲ δὲν ἠνόουν νὰ ἔλθω μετ' αὐτοῦ εἰς συζήτησιν, — ἐξετάσαντες ἐν ἀκριβείᾳ τὴν ὑπόθεσιν, ἐν πρώτοις θὰ διείδον, ὅτι τὰ συμβόλαια 14 ἐτη μετὰ τὸν γάμον καὶ αὐθιγερὸν γεγόμενα, εἶναι κἄπως ὑποπτα· ὅτι ἐκ τῶν ἐξετασθέντων μαρτύρων, οἱ μὲν τοῦ πελάτου μου εἶναι ἀπαντες συγχώριοι τῶν διαδίκων, δύο δὲ ἐξ αὐτῶν καὶ στενοὶ συγγενεῖς καὶ ἀρμοδιώτεροι νὰ γινώσκωσι τὰ περιστατικὰ κάλλιον τῶν μαρτύρων τῆς ἀντιδικῆς, εἰνεὶς ἀπαντες εἶναι κάτοικοι ἄλλων μερῶν καζάνου. Ὅτι ἐκ τῶν μαρτύρων τῆς

